

**DIARI DE SESSIONS DE LA
COMISSIÓ NO PERMANENT D'ESTUDI DEL BALANÇ
FISCAL DE LES ILLES BALEARS AMB L'ESTAT
ESPANYOL
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS**

DLPM 382-2000

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 11

**Presidència
de l'Honorable Sra. Catalina Mercè Amer i Riera**

Sessió celebrada dia 23 d'octubre del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat i votació de les propostes de conclusions

146

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats, començarem aquesta sessió del dia d'avui i demanaria, en primer lloc, si es produeixen substitucions.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, Sra. Presidenta. Miquel Ramon substitueix Margalida Rosselló.

Debat i votació de les propostes de conclusions

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passarem a debatre el punt únic de l'ordre del dia d'avui, relatiu a dictaminar les propostes de conclusions derivades de la investigació de la tasca realitzada en el si d'aquesta comissió presentades pels següents grups parlamentaris: Grup Parlamentari Popular, Grup Parlamentari Socialista, Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista i Grup Parlamentari Mixt.

Es passa així a la defensa de les propostes de conclusions presentades pels grups parlamentaris. Per defensar la proposta del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, ens trobam aquí avui per debatre les propostes de resolució o conclusions després de la feina que ha fet aquesta comissió per a l'estudi del balanç fiscal de les Illes Balears amb l'Estat espanyol. Aquesta és una comissió que va començar dia 1 de febrer de l'any 2000, i han passat per aquesta comissió persones tan prestigioses com el Sr. Miquel Alenyà, el Sr. Miquel Àngel Flaquer, el Sr. Antoni Comas, director general de la Tresoreria, els senyors Jordi Maluquer i Carles Manera, prestigiosos catedràtics, el Sr. Josep Alfonso Villanueva, el Sr. Guillem López Casasnovas, el Sr. Francisco Pedraja, el Sr. Eugeni Aguiló i els consellers del Govern de les Illes Balears, Sr. Pere Sampol i Sr. Mesquida.

Quines són les conclusions que al Grup Parlamentari d'Unió Mallorca hem tret? Nosaltres creim, hem pogut constatar, després de la feina que ha vengut fent aquesta comissió hem pogut verificar l'existència d'un dèficit fiscal, d'un dèficit real entre l'Estat i les Illes Balears que, exercici rere exercici, es va acumulant i que actualment ja du un acumulat històric que ha provocat en aquestes illes un dèficit de serveis i d'infraestructures molt important, importantíssim.

No hi ha hagut acord a l'hora d'identificar o de quantificar quin ha estat aquest dèficit, donada la diversitat de mètodes emprats per fer aquesta anàlisi, però podem parlar d'una manera imprecisa que la quantitat en què es xifra aquest dèficit està en una quantitat compresa entre els 200.000 milions i els 400.000 milions de pessetes cada any, i que això significaria un dèficit acumulat d'entre 1,5 i 2 bilions de pessetes, de dèficit acumulat

històric. Pensin el que a les Illes Balears en infraestructures, en serveis s'hagués pogut fer amb aquests doblers.

A més de l'existència d'aquest dèficit, s'ha pogut constatar també que existeix una manca de finançament en el sentit que les Illes no tenen prou recursos propis per contrarestar les conseqüències d'aquest dèficit. Quan presentàrem les conclusions d'aquesta comissió, o des de la data en què presentàrem les conclusions d'aquesta comissió fins ara han passat una sèrie de fets que són importants: hi ha hagut un nou sistema de finançació de les comunitats autònomes que modifica, que varia, que minva un poc una petita part d'aquest dèficit, però continua existint aquest dèficit. Per això, el Grup Parlamentari Mixt, els diputats d'Unió Mallorca, trobam que seria positiu que el Parlament de les Illes instàs el Govern de les Illes i al Govern de l'Estat a activar de manera immediata la constitució de comissions de seguiment perquè el règim especial de Balears, el famós REB, com a forma de reconèixer aquest fet diferencial com a forma de pal·liar aquest dèficit pogués anar fent feina en aquest sentit. Per això nosaltres, els diputats d'Unió Mallorca en el Grup Mixt, feim la proposta que el Parlament insti el Govern a anivellar la balança fiscal entre l'Estat i les Illes i a superar així el dèficit històric existent com a conseqüència d'un injust finançament que hem tengut fins ara.

A més, hauríem de dir que el Govern de les Illes i el Govern de l'Estat, a l'hora de formular nous sistemes de finançament, i sabem que ara s'ha formulat un nou sistema i que les compareixences de les persones que varen comparèixer en aquesta comissió són prèvies a aquest nou sistema, que no podien saber ni preveure les modificacions que suposaria aquest nou sistema, que en veurem els fruits en el futur, però pensam que seria positiu que un nou acord de finançament contemplàs que les comunitats com la nostra tenguessin la seva finançació basada en impostos indirectes, com sempre ha demanat Unió Mallorca, i no en augmentar percentatges dels impostos directes, primer perquè, com digueren aquí, en aquesta mateixa comissió, els compareixents, els impostos directes tenen una tendència a disminuir, a més la política a nivell d'Estat fa que la imposició directa tenguui una tendència a minvar, a reduir-se, i en canvi la imposició indirecta que es basa en el consum, s'incrementa cada vegada més. Per això creim que és positiu un sistema que es basi en la imposició indirecta, i creim també que el nou sistema de finançament que s'ha acordat i que es basa en aquesta finançació indirecta, en la mesura que es basa en això, suposa una millora.

També proposaríem instar el Govern de les Illes i el Govern de l'Estat conjuntament a formular un nou acord de finançament de les comunitats autònomes on les variables de població de fet i insularitat augmentin la seva incidència en detriment de la pobresa relativa i l'esforç fiscal, donada la seva repercussió en necessitats de servei i infraestructures objectives i concretes per a aquestes illes. També proposam que el nou acord de finançament -ho proposàvem en aquell moment i continuam mantenint la nostra proposta de resolució- es basi en la imposició indirecta, i instam el Govern de les Illes a negociar unes transferències de competències que puguin produir en el futur..., o sigui, que quan venguin noves

transferències en el futur s'exigeix que el cost efectiu no sigui inferior a l'òptim, i així evitar altres transferències, que ens passi com ens ha passat amb altres transferències, i vull recordar el cas d'Educació, que s'han d'utilitzar fons propis de la comunitat autònoma per pal·liar, per intentar superar aquest deficient finançament que ens ve de l'Estat.

Pensem que si no aconseguim, que si els ciutadans d'aquestes illes no aconseguim eliminar, superar, reduir aquest dèficit fiscal, aquesta diferència entre el que l'Estat rep d'imposts dels ciutadans i inverteix aquí a les Illes, o gasta aquí a les Illes, per donar els mateixos serveis que tenen els ciutadans a altres indrets de l'Estat espanyol haurem d'augmentar la imposició indirecta, i pensem que això és el darrer que hem de fer, pensem que els ciutadans d'aquestes illes no es mereixen ser ciutadans de segona i tenir més imposició, tenir més impostos perquè hi hagi un dèficit tan important, un dèficit que és vera que ve arrossegant-se des de fa molts d'anys, però un dèficit que es continua mantenint, encara que es fan esforços per reduir-lo, un dèficit que es continua mantenint i que és important que deixi d'existir.

I el primer que s'ha de fer per reduir aquest dèficit és ser conscient de la seva existència. Aquí en aquesta comissió els il·lustres compareixents varen detectar com seria d'important fer feines en aquest sentit per determinar quin és el dèficit per posar-nos d'acord a tot l'Estat espanyol amb una metodologia per tal de valorar quin ha de ser aquest dèficit, o aquest superàvit, segons les comunitats autònomes, per determinar aquesta balança fiscal, i això no vol dir que no haguem de tenir un cert grau de solidaritat, però el que s'ha de tenir és això: un cert grau de solidaritat i no incrementar any rere any el dèficit.

També, com no podia ser d'una altra manera, em pertoca defensar les conclusions que ha presentat també el Grup Mixt, el diputat Sr. Buades, que llegiré en els seus estrictes termes, i diu que "cal identificar i valorar econòmicament el dèficit històric en matèries de serveis públics, benestar social i qualitat ambiental, derivat d'un model de finançament notòriament lesiu per a les Illes Balears. Aquesta avaluació ha de servir de base per a la renegociació del sistema de finançament de les comunitats autònomes, així com per al desenvolupament del REB". Tornen a coincidir els membres del Grup Mixt en la importància de desenvolupar el règim especial per a Balears.

I la segona de les propostes és que la comunitat autònoma s'ha de dotar d'un model d'anàlisi econòmica actualitzada, completa i veraç, que permeti fer un seguiment periòdic de l'evolució de la balança fiscal de la comunitat autònoma, tant respecte a l'Estat central com de cara a la Unió Europea. Per la seva transcendència sobre el marge real d'autogovern i de capacitat de prestació dels serveis públics bàsics, s'ha de garantir a través del govern de les Illes que el resultat d'aquesta balança siguin uns resultats públics, estiguin a l'abast de tothom.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Nadal. Per defensar les propostes de conclusions per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Breument per defensar aquestes propostes, i jo començaria per defensar-ne una no escrita, o per explicar-ne una no escrita, però crec que és una conclusió important, que és l'encert que va ser el crear aquesta comissió no permanent, l'encert que ha suposat que en aquest parlament es debatessin aquests temes, venguessin persones amb grans coneixements sobre la matèria i poguéssim avançar d'una manera molt important en el coneixement d'aquest dèficit fiscal. Si bé és cert que els diferents mètodes de quantificació del dèficit i, en alguns casos, la manca d'informació suficient fan que no es pugui determinar d'una manera exacta aquest dèficit, al contrari del que es diu en alguna altra proposta de resolució, nosaltres pensem que sí que se'n pot tenir una idea bastant aproximada i, en tot cas, tots els compareixents que hi hagut en aquest parlament, en aquesta comissió, sí han constatat la gran importància que té i, creim nosaltres, la manca de justificació política perquè això s'hagi produït.

Per tant, aquesta comissió creim que hauran estat molt important les feines que ha fet, i aquestes resolucions que avui presentem i que en alguns casos, donat el temps que ha passat, estaran de menys actualitat que quan es van redactar, que segurament avui no es redactarien exactament en els mateixos termes, però que és una petita constatació del que s'ha dit en aquesta comissió, però que ni de molt lluny abasta tota la informació, tot el coneixement, totes les possibles conclusions a extreure dels treballs d'aquesta comissió.

Les propostes que presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista són sis, la primera de les quals, com pensem que no podia ser d'altra manera, constata el pes negatiu de la balança fiscal per a les nostres illes i la seva tendència a créixer; a pesar que en alguns aspectes hi pugui haver qüestions d'evolució positiva, no modifiquen de manera substancial aquesta tendència que continua augmentant, i lògicament es constata que això té una influència negativa sobre el desenvolupament de la nostra comunitat.

La proposta número 2 és constatar com es genera aquest dèficit i explicar dues vies principals: per una banda el poc nivell d'inversió de l'Estat en el nostre territori i, per altra, la minsa dotació econòmica de les competències rebudes per la nostra comunitat. La número 3 és una declaració en favor del principi de solidaritat interterritorial, però explicant o remarcant que aquest principi de solidaritat interterritorial no pot justificar un tractament injust com el que suposa aquesta balança fiscal tan negativa.

Les propostes 4 i 5 són les que possiblement, si les haguéssim de redactar en aquest moment, variàrem una mica la seva redacció, però pensem que -en fi- amb petits matisos i com que això és una cosa que es va presentar el dia 1 de juny i

estàvem en els condicions que estàvem, i que avui en dia bàsicament continua tenint vigència, la número 4 és instar per part del Parlament el Govern espanyol a corregir aquesta situació i a garantir que la despesa per habitant en els serveis públics sigui la mateixa a les nostres illes que en el conjunt de l'Estat, ja que estam en una situació d'inferioritat sobre el que és la mitjana de l'Estat. És cert que en el nou model de finançament s'avança, que el nou model de finançament té més en compte el pes dels habitants i parteix d'una situació de comptabilitzar el nombre d'habitants més real que no el sistema anterior, però també és cert que això es fa amb moltes limitacions, amb uns límits que tampoc no consideram nosaltres que es puguin considerar justos i que sigui una situació en què s'hagin superat els problemes que aquí es denunciaven. Hi ha hagut una lleugera millora però no s'ha superat que dèiem en el punt 4.

En el punt 5 es fa una insistència a partir d'aquest reconeixement del dèficit fiscal, en què les competències actualment assumides per la comunitat autònoma es puguin revisar de tal manera que hi hagi unes dotacions econòmiques d'acord amb les necessitats de finançament d'aquestes competències transferides.

I l'últim punt que presentam és una exigència: que el Parlament de les Illes Balears exigeixi al Govern espanyol complir del tot el contingut del règim especial, aquest règim que es va aprovar per llei i que fins ara està essent sistemàticament incomplert. També en aquest aspecte hi ha algunes novetats que indiquen que es va pel bon camí, però que en tot cas a hores d'ara estam molt lluny que aquest règim especial sigui una realitat efectiva i que hi hagi un compliment generalitzat d'aquest règim, que ja dic que té força i caràcter de llei de l'Estat.

Res més, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. A continuació, per defensar les propostes de conclusions per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, realment també per celebrar que s'hagi constituït aquesta comissió, i jo crec que dins aquesta ponència el que s'ha anat constatant és un nivell de coincidència elevadíssim en tenir present que hi ha realment un dèficit espectacular inacceptable per a les Illes Balears. Aquesta és la primera conclusió a la qual arribam des del nostre grup, i jo crec que seria molt positiu per intentar redreçar aquesta situació que tothom hi coincidís, i que hi coincidissin tots els grups perquè, evidentment, una situació de justícia es reivindica i es planteja amb moltíssima més tranquil·litat i molt més seguretat d'èxit si la constatarem entre tots i no hi ha renous dins aquesta constatació.

Certament estam en un moment molt important en el qual, si tots els grups de la cambra veiéssim les dimensions d'aquest

dèficit, l'assumim i en som conscients, realment la nostra tasca a partir d'ara en endavant en aquesta cambra, sigui qui sigui qui ens substitueixi, no podrà aturar-se en cap moment fins arribar a resoldre aquesta situació, aquesta infàmia institucional a la qual estam sotmesos. Per tant, jo crec que és molt important constatar-ho i, ja dic, arribar a solucions, perquè els nostres representats evidentment el que pretenen d'aquesta cambra és que representi els seus interessos i no permeti que aquesta situació es mantengui. Desgraciadament, la mateixa actitud que hem vist avui mateix publicada als mitjans de comunicació respecte d'un tema puntual que afecta indirectament el debat d'avui, aquesta balança fiscal, com és la matèria d'inversió en carreteres, en tren, amb la mateixa sensibilitat respecte del transport aeri entre illes o entre les Illes Balears i la península ibèrica, ens fa encara més peu fiter en la necessitat d'anar junts, de reivindicar plegats i de resoldre d'una vegada per sempre per una qüestió de dignitat, de país, aquesta situació certament inacceptable.

S'ha apuntat, fins i tot, que el nou sistema de finançament pot corregir en alguna mesura aquesta situació; nosaltres pensam que d'una manera absolutament ridícula. Tal i com apuntam també en aquesta segona proposta, demanam que es corregeixi la situació actual i es compensin les Illes Balears garantint que la despesa *per capita* en els serveis públics sigui bàsicament igual a tot l'Estat. Això no ho garanteix de cap manera el nou sistema de finançament. Hem estat parlant en aquesta ponència, hem estat treballant amb especialistes, tothom ha fet unes valoracions que poden anar dels 50.000 als 300.000 milions de pessetes anuals depenent de quins conceptes en cada moment es tenen presents, però en cap cas, evidentment, es consideraria ridícula la xifra de 10.000 milions de pessetes, que és el que tot en gros sembla que s'haurà pogut recollir, s'haurà pogut recuperar amb aquest nou sistema de finançament.

Per tant certament cal un altre mètode, cal un altre plantejament de partida per resoldre aquesta situació, perquè no estam parlant només -i és un tema molt important- de la dignitat de ser tractats com els altres, realment això és molt important, no ser maltractats jo crec que és una premissa bàsica en qualsevol país civilitzat, però és que no és just un tema de dignitat, naturalment, sinó que això du a un problema dels serveis que reben els ciutadans. Hem estat parlant també en aquestes jornades del que podria haver significat en educació, amb les pessetes per alumne; el que està significat en pessetes per usuari del servei de la sanitat, realment espectaculars les diferències respecte de la mitja de l'Estat; el que significa en tren, l'insult dels 6 bilions de pessetes que suposa la nova implementació de l'AVE arreu de l'estat per compte de les miserables aportacions que de moment -voldríem pensar que això canviï, per a això estam- s'estan apuntant i s'estan reconeixent a les Illes Balears per millorar el seu transport públic ferroviari. Realment són dades que ens han de fer reaccionar i que són els ciutadans de les Illes Balears que ho pateixen amb uns serveis molt per davall dels que té la mitja de l'Estat, que ja no són els que tenen altres estats europeus, que s'acosten més al nostre PIB o a la nostra renda *per capita* que vivim a les Illes Balears d'ençà d'una sèrie d'anys.

A part dels serveis, indiscutiblement hi ha un altre cost afegit que tampoc no és estrictament de dignitat, sinó de pura competitivitat. Si els nostres sectors econòmics no es poden diversificar, si no podem donar suport a les nostres indústries o millorar allò que les fa competitives, com és l'entorn en el cas turístic, tard o d'hora hi pot haver una situació de col·lapse i hi pot haver una situació en què l'administració, tan feble, no ha pogut acompanyar amb correcció, no ha pogut acompanyar amb intel·ligència la dinàmica econòmica que vivim a les Illes Balears, i això realment, com a responsables que avui històricament ens ha tocat tenir a les nostres mans aquesta responsabilitat, certament ens ha de donar preocupació i ens ha de servir d'agulló per intentar resoldre aquesta situació.

Arribats a aquest punt, jo crec que des del nostre grup l'única reacció que trobam oportuna, l'única que realment pot resoldre al nostre entendre aquesta situació, a part d'apedaçaments i de qualsevol altre fórmula que pugui ajudar d'una manera o l'altra a pal·liar els efectes negatius d'aquest dèficit és el tema del concert econòmic, la independència fiscal. Hi ha dos models econòmics de finançament de les comunitats autònomes a l'Estat espanyol, tots dos, no n'hi ha un en la teoria i un altre en la pràctica, no parlem de models doctrinals, no parlem d'utopies que plantegi qualsevol professor que acaba de treure la seva tesi doctoral, estam parlant d'un sistema que funciona, que funciona des de fa molts d'anys a l'Estat espanyol, funciona a satisfacció dels que l'estan utilitzant i que per a les Illes Balears aniria, pel cap baix, a una aportació de 500.000 milions de pessetes, 500.000 milions de pessetes que certament hauria de ser tenint totes les competències que en aquest moment gestionen el País Basc i Navarra. Estam parlant bàsicament de sanitat i institucions penitenciàries, i policia. Jo crec que hem d'estar disposats a assumir aquestes competències, naturalment des del nostre grup hi estam plenament.

Hi ha d'haver una quota de solidaritat de cara a l'Estat, hem de pagar els serveis centrals que no sigui possible descentralitzar, i també una quota a part de solidaritat amb la qual estic convençut que no hem d'escatimar, dins l'Estat i naturalment ampliant d'una manera decidida la solidaritat internacional respecte a la resta del món. Així i tot qualsevol número i qualsevol combinació que es faci fa realment empegueir les solucions a les quals arribaríem respecte de les que estam acceptant avui; com a líders polítics d'aquest país en aquest moment històric els números que estam acceptant són realment..., estan a anys llum del que ens podríem considerar, podríem trobar per a altres situacions perfectament homologables a la de les Illes Balears, a Navarra i en el País Basc. Per tant no inventam res.

En aquesta cambra, com arreu, estam cansats de plagiar lleis d'altres bandes que d'una manera més o més reeixida han afrontat abans que nosaltres els mateixos plantejaments davant una determinada matèria, i jo crec que és una bona fórmula. Si una cosa funciona allò adient és deixar-la, si està funcionant, aquí on funciona i a les altres bandes és bo que, adaptant-les al propi terreny, adaptant-les al propi tarannà, siguin aclimatades. En el tema del concert econòmic estam madurs per aplicar-se. Desgraciadament es continua mantenint, jo crec que

amb una completa injustícia, sense arguments, que ningú no s'atreveixi en aquests moments a esgrimir davant cap fòrum un poc seriós els motius del perquè d'aquest doble model, perquè si ens hem de remuntar al carlisme o a qui va donar suport o no als Borbons o a l'aspirant Carles d'Àustria, supòs que no és en aquests moments un argument seriós per justificar una fórmula o una altra d'un finançament autonòmic a un estat modern. Confii que ningú no anirà a enfilar-se per aquests motius.

En quart lloc també pensam que es constata un insuficient finançament estatal. Ja ho hem apuntat en matèria sanitària, en educativa, estam parlant també d'aquests dèficits que estan suportant els ciutadans de les Illes Balears; paradoxalment per viure a un país ric ens trobam que els nostres ciutadans tenen uns serveis pobres. Realment és delicat perquè ho són objectivament, són dolents, però comparativament amb el que s'ofereix i amb el nivell de renda que es viu a les Illes Balears és encara més greu, amb un efecte evidentment afegit: que hi ha un augment espectacular dels serveis privats associats a serveis que avui a occident, a Europa, són qualificats de públics: la sanitat, l'educació, etc. Per tant, necessitam que l'Estat, sobretot en aquells temes que encara s'hagi reservat una certa capacitat d'inversió pluricomunitats autònomes, també inverteixi a les Illes Balears.

En aquest moment tenim un parany, un parany gravíssim: el fet de ser uniprovincials i el fet de no estar lligats a altres comunitats autònomes, que ens dóna un cert marge d'autogovern important, ens està creant una paradoxa..., paradoxalment, dic, ens està duent a una situació molt negativa, i és que l'Estat, amb aquesta excusa, amb aquesta coartada, pràcticament no inverteix res a les Illes Balears, i això és gravíssim. Totes les carreteres que passen per distintes comunitats autònomes, els trens que passen per distintes comunitats autònomes, els equipaments que tenen vocació de donar cobertura a distintes comunitats autònomes, són finançats per l'Estat, mentre que les Illes Balears, enteses com un nucli que té vida i que té personalitat i té sentit en elles mateixes considerades, no tenen aquesta aportació, mentre que totes aquestes inversions finançades per l'Estat arreu de les altres comunitats autònomes, són finançades amb doblers de les Illes Balears. Vet aquí la contradicció inacceptable que per part del nostre grup entenem que s'ha de corregir.

S'havia (...) a un punt, en un dels aspectes, a l'aspecte de carreteres, d'una manera ridícula -58.000 milions de pessetes en deu anys- i ara ja s'escatimen i a més a més se'ns diu que no només no hi tenim dret, que en tot cas és una gràcia que se'ns fa sempre que es facin les carreteres que el Govern de l'Estat, és a dir, el Govern que representa als extremerys, els gallecs, els andalusos, els canaris, ens digui com s'ha de fer, ni amb això s'entén l'autonomia del nostre país, que no es poden fer les carreteres que a un nivell democràtic es decideixi, amb els seus fòrums correctes o que haguem d'aclarir, sinó que és el Govern de l'Estat, format per la voluntat de molts distints nacionalitats i països, el que ens ha de dir quines són les carreteres que necessitam a Pitiüses, a Menorca, o Mallorca. Certament un nivell que ens pensàvem des del 78, com a mínim d'ençà d'aquella ressaca que va suposar la Loapa, anàvem amb

un altre vent i no amb aquesta involució gravíssima, que ajuda molt poc a corregir la situació que vivim.

En el punt cinquè apuntam un altre vot de confiança, com moltes vegades ja hem fet, a la Llei de règim especial. Ens pensàvem que era un punt que podria corregir en part els nostres desequilibris, no els més importants, nosaltres no hem convengut que a vegades es digui que la gran panacea del nostre dèficit fiscal sigui a través del règim especial, nosaltres consideram que les Illes Balears tenen un problema a causa de la insularitat i ha de ser corregit d'una manera solidària, però no és el gran problema, el gran problema realment és el dèficit d'allò que donam a l'Estat i allò que no ens torna, només que ens tornés el que se'n du, la veritat és que necessitaríem poca solidaritat insular, però en qualsevol cas hi ha un element que si tenim en compte el PIB *per capita* i d'altres ràtios a l'hora de calcular la solidaritat que han de tenir unes comunitats amb les altres, un d'ells són els costs afegits que dóna la insularitat i sobretot la doble insularitat i en el cas de Formentera la triple insularitat.

Per tant, aquesta vessant del nostre dèficit que tanta d'illúsió posàrem, com a mínim des del nostre grup, a la Llei de règim especial de les Illes Balears, és frustrada un dia sí i l'altre també, pensin que moltes d'aquestes dades que jo apuntava, per exemple la reunió amb el Sr. Álvarez Cascos, per exemple el tren, les mateixes dades que els posava, no és ja un simple element de solidaritat, de lògica, de pura lògica de justícia, a més és un article d'una llei que obliga que hi hagi un plus d'inversió ferroviària a les Illes Balears, ni el plus, ni el previ, ens quedam amb no res. Per tant, hem de seguir insistint, aquesta llei és vigent, jo crec que el Govern s'haurà de plantejar seriosament dur a plet al Govern de l'Estat sistemàticament per cada un dels articles d'aquesta llei, si torna a fracassar d'una manera tan palesa, tots els esforços que es fan i ja estam a finals de l'any 2001 perquè es dugui a terme i es desenvolupi. Són molt important les fites legislatives, però certament el més important de les lleis és que es compleixin, més enllà de la llei només hi ha la tirania.

I com a darrer punt, per part del nostre grup indiscutiblement és menys important en aquestes alçades, en les quals tots els especialistes han coincidit en la magnitud de la tragèdia fiscal de les Balears, realment ens interessa que afinem conceptes i tenguem totes les dades sobre la taula, perquè sobretot la coartada que és impossible establir la quantitat del dèficit no serveixi a qui no té, diguem-ne, la voluntat de corregir-lo. Per tant, demanam que el Govern de l'Estat faciliti al Govern de les Illes Balears totes les dades perquè s'elabori un estudi fiable de la balança fiscal, per tant, aquí són dues les demandes que feim, per una part indirectament demanam al Govern de les Illes Balears que elabori aquest estudi que sigui definitiu, que sigui realment contundent i que no sigui discutible, que tenguí vocació de resultat pacífic a nivell d'interpretació per a totes les comunitats, jo crec que amb una línia de treball que a principis dels anys 90 coincidíem plenament des del nostre grup, fa molts d'anys que es discuteix aquest tema, va tenir un moment àlgid de discussió, jo crec que l'entrada del Sr. Alexandre Forcades a la Conselleria d'Hisenda i una empenta important l'any 91, 92

i 93 des del nostre grup, una campanya que es va dur a terme de prou d'imposts cap a Madrid, va haver-hi una important recopilació de dades per part del Govern, respecte aquest dèficit, ja aleshores espectacular, aleshores ja hi coincidíem i poc per no dir gens, no és que s'hagi corregit és que s'ha engrandit durant tots aquests anys.

Per tant, recuperar aquest esforç de documentació que el Govern actual també, com s'ha demostrat en aquestes compareixences està recuperant després d'un llarg termini, d'un lapsus allà on realment aquest tema s'havia descuidat, però és impossible agregar dades si l'Estat les amaga. Hem constatat en aquesta ponència que l'Estat fa tot el que pot per no agregar una sèrie de dades, precisament perquè sigui impossible elaborar una balança fiscal, recordem els acords, em sembla que era al Senat, en tot cas a la seu de Corts Generals, allà on es va aprovar elaborar aquest informe i de llavors ençà aquesta comanda dorm dins qualche calaix i ja hi ha hagut preguntes parlamentaris allà on el Govern s'ha desentès i s'ha desdit pràcticament d'aquesta comanda, pensem que l'acord es prenia quan no hi havia majoria absoluta i ara l'arrogància, les maneres i les formes de cara a la sensibilitat autonòmica han canviat sensiblement.

En qualsevol cas aquest Parlament és important que reivindiqui aquesta informació, que elabori les dades i procuri que siguin tots els grups i tots els parlaments autonòmics els que vegin amb els mateixos ulls aquesta situació i mirem de corregir-la perquè realment a qualche moment els nostres ciutadans, jo hi confio, ens demanaran comptes de com és que acceptàvem aquesta situació de dèficit fiscal al nostre país.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. A continuació té la paraula per exposar les propostes i conclusions d'aquesta balança fiscal el Sr. Marí per part del Grup Socialista.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo vull començar dient també que aquesta comissió no permanent sobre el balanç fiscal ha estat clarificadora i molt profitosa per allò que molts ja sabíem, o sospitàvem i és que el dèficit fiscal de Balears, respecte l'Estat és molt desfavorable i injust cap a la nostra comunitat i més si tenim en compte la manca d'infraestructures i serveis que tenim a les nostres Illes i així ho han confirmat la majoria dels 12 il·lustres intervinents que han comparegut al llarg de 8 sessions celebrades per aquesta comissió.

Des del Grup Parlamentari Socialista, pensam que sense deixar de ser solidaris s'hauria d'equilibrar, en la mida que sigui possible, aquest desfasament que hi ha hagut fins ara, entre altres raons perquè no és just que els nostres ciutadans no puguin gaudir d'algunes infraestructures i d'alguns serveis que ciutadans d'altres regions, les quals nosaltres som solidaris, gaudeixen. Jo en aquest cas recordaria les paraules d'un il·lustre intervinent en aquesta comissió que va dir: " a les

nostres Illes es dona una estranya paradoxa i no és altra que a nivell d'ingressos som rics i en canvi en recursos i inversions públiques som pobres", jo crec que això ho diu quasi tot. Però com hem dit abans, pensam que aquesta comissió ha estat molt il·lustrativa i clarificadora i sempre hem procurat escoltar detingudament les diferents intervencions i els seus raonaments per millorar aquesta situació, el fet que a l'Estat espanyol hi hagi hagut governs de diferents colors polítics facilita entrar a fer comparacions sobre si abans del 96 o després del 96, la situació era una o era l'altra, o dit d'una altra manera si el Govern del Partit Socialista invertia més a Balears o si era el Govern del Partit Popular el que ho feia. El que està molt clar i ho hem dit a altres intervencions, és que sobretot darrerament ha faltat informació per part de l'Estat per saber quin era aquest dèficit, per tant, no podem posar, com molt bé ha dit el Sr. Alorda, el tema sobre la taula.

Però dit això, no és el nostre interès entrar a discutir sobre aquests matisos, que al final no duen a res, preferim quedar-nos amb el resultat positiu i clarificador d'aquesta comissió i treballar per millorar la situació actual i per això hem presentat a la consideració de tots vostès, de les senyores i senyores diputats, tres propostes de resolució. La primera fa referència a, l'abans dita, manca d'informació per part de l'Estat per determinar la quantitat exacte del dèficit i poder parlar sobre dades fiables. La segona conclusió fa referència a un fet que ja s'ha comentat, és que sense perdre de vista el principi de solidaritat, en cap cas es poden donar situacions de manca de recursos econòmics per garantir el desenvolupament de les competències pròpies i garantir la prestació de serveis als ciutadans de la nostra comunitat, almanco al mateix nivell que altres comunitats amb les quals nosaltres som solidaris. La tercera i última és instar el Govern de l'Estat a desenvolupar el famós règim especial de Balears, en base a la Llei 30/98 i fer efectiu el reconeixement del fet insular, contemplat a l'article 138.1, de la Constitució, així com l'article 58.5 de l'Estatut d'Autonomia.

Finalment dir que tal vegada aquestes resolucions han arribat tard per poder-les introduir en el debat negociador, que s'ha produït a Madrid sobre el finançament de les comunitats autònomes, però segur que les distintes intervencions i deliberacions d'aquesta comissió hauran estat un referent per als nostres negociadors i el resultat tal vegada, encara que no el sapiguem, hagi tengut la seva petita influència.

Res més, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Marí. A continuació per defensar les protestes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la seva portaveu Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. A les conclusions presentades pels distints grups parlamentaris es posa fi a aquesta comissió no permanent per a l'estudi del balanç fiscal de les Illes Balears i en nom del Grup Parlamentari

Popular vull en primer lloc agrair la feina fet per la mesa de la comissió i la seva presidenta, com també agrair evidentment les distintes compareixences dels diferents experts econòmics, que en general han comparegut aquí i han estat compareixences molt ben preparades i documentades.

Dit això i per tal de defensar les conclusions presentades pel nostre grup, començaré per assenyalar que baldament tota la feina que hem fet i hem desenvolupat dins aquesta comissió és impossible constatar quin dèficit fiscal pateix la nostra comunitat autònoma. Les xifres que han donat els diferents experts econòmics que han comparegut han estat molt distintes, fins el punt que fins i tot hi ha diferències que van més enllà dels 100.000 milions de pessetes d'uns als altres. Altres elements distorsionadors han estat el fet que ningú diu que hi hagi una metodologia fiable i única i tot això fa que, encara que tothom reconeix que les nostres Illes pateixen un dèficit fiscal, resulti molt difícil de quantificar.

Per altra banda un altre problema que hem d'afegir és que les nostres Illes sempre patiran dèficit fiscal, sense que això suposi cap aspecte negatiu, perquè és millor tenir dèficit fiscal que no tenir-ne, perquè això implica que la nostra comunitat autònoma gaudeix d'un nivell de vida i d'una riquesa que no tenen altres regions, això ho va reconèixer un dels catedràtics i això no significa que el Grup Parlamentari Popular no reconegui que hi ha un dèficit fiscal històric a aquesta comunitat autònoma, simplement és que sempre hi haurà dèficit fiscal, per ventura hauria de ser molt més petit del que hi ha ara, en aquest moment, però sempre patirem aquest dèficit fiscal i esperem que mai tenguem un superàvit fiscal.

Per tant, realment el problema que s'havia d'analitzar dins aquesta comissió era saber quina quantitat de dèficit es pot considerar acceptable per part de la nostra comunitat autònoma i en aquest sentit va la primera de les conclusions presentada pel Grup Parlamentari Popular. Continuant amb les altres conclusions, la segona, tercera, quarta i cinquena fan referència a una sèrie de mesures que han pal·liat el nostre dèficit i la gran majoria de ponents que han comparegut en aquesta comissió han considerat correctes. En primer lloc la majoria de ponents varen constatar que les inversions estatals a les Illes Balears havien augmentat considerablement els darrers exercicis pressupostaris, a partir de principis dels anys 90 fins a data d'avui i això evidentment fa baixar el nostre dèficit fiscal, l'any passat les inversions a Balears dels pressuposts de l'Estat varen augmentar un 23% i l'any que ve l'augment del pressuposts de l'Estat per a les Balears augmenta un 9%, més de 40.000 milions de pessetes d'inversió per part de l'Estat a les Illes Balears.

En segon lloc la majoria de ponents varen coincidir també que l'aprovació i el desenvolupament del règim especial de les Illes Balears suposa una gran passa molt important per millorar el nostre finançament, ja hi ha mesures i aprovacions i aquesta llei ja va ser una mesura molt important, mesures com els descomptes aeris del 33% que ja s'aplica, d'ençà que es va aprovar la Llei de règim especial i inversions que a la fi pareix que arribaran perquè pareix que el final el Govern balear ha entrat en un clima de diàleg amb l'Administració central, amb

l'ajuda del Partit Popular de les Illes Balears i crec que tots els ciutadans d'aquestes Illes sortiran guanyant, per fi pareix que s'ha posat en marxa de les comissions previstes en el règim especial i avui mateix surten informacions i en varen sortir la setmana passada que jo crec que aniran a bon port i seran en benefici de tots.

En tercer lloc els ponents varen coincidir també que el model de finançament autonòmic passat, és a dir, el model del quinquenni 96-01 i la següent corresponsabilitat fiscal ha suposat una millora substancial per a les nostres Illes. Si el primer model de finançament de l'any 86 i el segon del 91 varen ser un autèntic desastre per a les Illes Balears, fins i tot va ser impugnat el de l'any 01 per part del Govern de les Illes Balears, aquest darrer el 96-01 haurà suposat 40.000 milions de pessetes més de finançament en els cinc anys.

En quart lloc varen coincidir també tots els ponents que el model de finançament futur, que hauria de ser per al proper quinquenni i que ara ja coneixem, però en aquell moment cap ponent coneixíem, millora la balança fiscal en la mesura de continuar en la línia de la corresponsabilitat fiscal i s'estengués a l'impost indirecte, com de fet s'ha produït. Crec que el model de finançament aprovat, que s'aplicarà a partir de l'any que ve, és un èxit rotund per a les Illes Balears, les Illes Balears han estat una de les comunitats autònomes més beneficiades per aquest nou model de finançament i que suposarà, quan tinguem la Sanitat, 26.000 milions més anuals per a les Illes Balears. Per tant, hem d'estar contents tots d'aquest sistema o d'aquest model de finançament i de fet a la compareixença del conseller que es va produir fa poc en el plenari d'aquest Parlament, més o manco la majoria de grups varen reconèixer aquest èxit del model de finançament.

Tots aquests punts, la millora de les inversions estatals, el desenvolupament del règim especial i el model de finançament basant en la corresponsabilitat fiscal han millorat la nostra balança fiscal i en aquest sentit ho recollim a les nostres conclusions. Jo crec que s'ha fet un esforç per part del Govern de la nació en aquestes tres punts pel que fa a les Illes Balears i és just reconèixer aquest esforç que s'ha produït des del Govern de la nació. Dins la línia de les inversions estatals, les nostres conclusions insten que aquestes vagin millorant cada any, de fet ja he dit que el pressupost per a l'any que ve tornen a augmentar un 9% aquesta inversió i també les nostres conclusions insten que no es tornin produir mancances d'inversions com les que varen viure aquestes Illes durant els anys 80 i principis dels 90. Amb aquesta denúncia no només pretenem denunciar l'actitud que el Partit Socialista nacional va tenir amb la nostra comunitat autònoma, un comportament molt injust, també posar de relleu que el dèficit fiscal de Balears es va anar arrossegant i augmentant durant molts anys de forma injusta i aquesta pilota de mancança d'inversions ha tornat tan grossa que fàcilment es poden solucionar les coses tan ràpidament com nosaltres voldríem.

No obstant això, des del nostre grup som molt optimistes pel que fa a les inversions estatals, perquè quan a la fi les nostres Illes han aconseguit que des de Madrid ens donessin certes inversions importantíssimes, com són les carreteres, ara

resulta que ja no és Madrid sinó el nostre Govern autonòmic el que diu que no i ha tirat per la borda 56.000 milions de pessetes. Aquesta actitud irresponsable forma part també de les nostres conclusions i per això sol·licitam instar el Govern de les Illes Balears que accepti les inversions del conveni de carreteres, de la mateixa manera que sol·licitam que aquest Parlament insti al Govern de les nostres Illes que es deixi de victimismes demagògics i opti per la via de la col·laboració amb el Govern de l'Estat. Crec que el conveni d'inversions hidràuliques és un exemple d'aquest victimisme demagògic que va utilitzar el Pacte de progrés i que perjudica a tots els ciutadans. Si volem millorar la nostra balança fiscal, és evident que hem d'exigir tot el que sigui necessari al Govern de l'Estat, però també el nostre Govern ha de canviar molts de comportaments ridículs.

Per tant i per acabar, les nostres conclusions van en el sentit de per una banda reconèixer i constatar que les Balears pateixen un dèficit fiscal, que podríem qualificar d'històric i el problema principal radica en quantificar-ho. En segon lloc les nostres conclusions reconeixen que els darrers anys i sobretot d'ençà que el Partit Popular governa a Madrid s'han adoptat mesures, el règim especial, augment d'inversions estatals i el nou model de finançament que han corregit de forma important aquest dèficit. I en tercer lloc instam el Govern de Madrid a continuar corregint aquests dèficits, a la vegada que demanam al Govern balear que sigui més seriós i més feiner i deixi de banda el victimisme fals i demagògic, que per damunt les ideologies es cerqui el millor per als nostres ciutadans i això no s'aconsegueix tancant les portes a inversions estatals, només perquè hi hagi un ministre estatal, en Jaume Matas.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cabrer. Procedirem ara a les intervencions dels grups per prendre posició en relació a la dels altres grups, així com hem quedat en relació a aquestes propostes de conclusió. Començam per tant, pel Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Miquel Nadal té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies. Bé el diputat d'Unió Mallorquina en el Grup Mixt donarà suport a les propostes presentades pels grups d'Esquerra Unida i Ecologista, PSM i Grup Socialista i bàsicament per dos motius.

Primer perquè constata una coincidència en els propostes, o el contingut d'algunes de les propostes, tots els grups, fins i tot el Grup Popular, han constatat l'existència d'aquest dèficit fiscal, aquesta diferència entre allò que els ciutadans pagam, mitjançant impostos i les inversions i despeses que es gasten en aquestes Illes per part de l'Estat i aquesta és una coincidència que hi a tots els grups, per tant, donarem suport a totes aquestes propostes que vénen en aquest sentit. I quina és, després d'haver-se solucionat, el sistema de finançament de les comunitats autònomes, la solució només és una, donar contingut, donar actualitat, omplir de contingut el règim especial per a les Balears i comprovam satisfactòriament que la

sisena proposta del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, com la proposta cinquena del Grup PSM-Entesa Nacionalista i la proposta tercera del Grup Socialista coincideixen amb les nostres propostes.

Per tant, dues conclusions que tenim tots els grups. Existeix un dèficit fiscal i la millor manera en l'estat actual per solucionar-ho, perquè encara que hi hagi propostes que nosaltres donarem suport, d'altres grups més atrevits, que creuen més amb l'utopia i encara demanen sistemes com les quotes, el concert econòmic que nosaltres compartim, però ho veim avui per avui a l'Espanya constitucional que avui tenim molt difícil, la solució per intentar pal·liar aquest dèficit fiscal, per intentar d'alguna manera minvar i reduir aquest dèficit històric que tenen aquestes Illes, és a través del desenvolupament del règim especial per a Balears.

Quant a les propostes presentades pel Grup Popular, dir-li que compartim quasi al 100% la primera, estam d'acord que existeix un dèficit fiscal, si vostès fessin una petita modificació d'aquesta, perquè ens pareix excessiu constatar que la quantia és d'impossible quantificació, les persones que varen comparèixer aquí, totes varen determinar que existia un dèficit i nosaltres pensam que si bé la quantia amb la metodologia actual o si bé, com no hi ha una metodologia uniforme que s'empri a tot l'Estat que pogués donar un balanç fiscal per comunitats autònomes, que fos un balanç zero, no hi ha una metodologia acceptada per a tothom, creim que existeix la possibilitat de crear aquesta metodologia i estariem disposats si fes una modificació a aquesta primera a donar-li suport.

També podríem discutir i donar-li suport amb alguna modificació a la setena, donat que creim que és important i que crec que ajudaria a solucionar el dèficit fiscal que tenim en aquestes Illes, si d'alguna manera es poguessin complir les inversions que hi ha en el conveni de carreteres i creim que si hi ha algun tipus de modificació en aquesta proposta, si qualche grup fa alguna esmena, nosaltres podríem donar amb matisos, suport a aquesta proposta i en canvi a altres propostes de vostès no li podem donar suport de cap de les maneres, perquè el més important no és quan s'ha produït aquest dèficit, el més important és que aquest dèficit existeix i és una responsabilitat dels representants dels ciutadans intentar, dins les seves possibilitats donar solució a aquest dèficit que existeix actualment.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Nadal. A continuació el Sr. Miquel Ramon, portaveu del Grup parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé jo començaré donant suport a les propostes que vénen d'Unió Mallorquina, del PSM-Entesa Nacionalista i del Grup Parlamentari Socialista, també fent una consideració, possiblement si s'aproven totes

sigui una mica repetitiu perquè moltes vegades des de diferents grups hem presentat qüestions que són molt semblants, per la nostra part oberts que es puguin sintetitzar i si pot ser així, no passa res, així també estarien bé.

He de reconèixer que estic una mica confós davant les propostes que vénen, també del Grup Parlamentari Mixt, però presentat pel diputat Joan Buades, no perquè hi hagi un desacord, però per la seva redacció i com que no és aquí per defensar-les i l'altre representant del Grup Mixt s'ha limitat a llegir-les. La primera no sembla tenir una redacció molt correcta, tal i com solen ser les respostes de resolució, cal identificar i valorar econòmicament el dèficit històric, bàsicament en aquesta comissió hem començat a treballar en aquest sentit i hi ha propostes que crec que diuen el mateix objectiu de manera més correcta, per exemple instar el Govern de la comunitat a treballar en aquest sentit i al mateix temps exigir que el Govern central es passi la informació que sigui necessària, per tant, no sé si es podria entendre refós amb altres propostes d'altres grups, que tal vegada recullen el mateix concepte d'una manera més correcta.

Bé passant a les del Grup Parlamentari Popular, jo crec que a quasi totes elles hi ha algun punt de partida, o algun punt que hi podem estar d'acord tots els grups, però que hi ha hagut una voluntat a l'hora de redactar-les que pareix ser perquè no es pugui arribar a acords i que no es poguessin assumir, realment hi ha algunes que crec que són autèntica provocació, no es duen en un sentit de poder arribar a un acord unànim de tots els grups, ni de lluny. Per exemple la vuitena, instar el Govern de les Illes Balears a cessar la seva actitud de victimisme davant Madrid, des del nostre grup ho entenem com a una autèntica provocació i pens que allò que hauríem de fer des d'aquest Parlament instar el Govern de l'Estat que cessi la seva actitud prepotent i menyspreu cap al Govern de les Illes Balears, el Parlament i el conjunt dels ciutadans de les Illes Balears.

Si hi ha possibilitats de transacció en algunes podríem estar-hi d'acord, possiblement també i si no votariem globalment en contra perquè, ja dic, encara que hi hagi punts, aspectes, en cada una o en alguna de les proposicions que puguin ser correctes, rematen la jugada habitualment procurant que no siguin assumibles pels altres grups. És una tàctica política perfectament legítima, no han jugat a buscar el consens sinó a buscar la diferència i per tant és molt difícil poder-los dir que sí a alguna amb els redactats estrictes amb què es troben en aquest moment, si no hi ha cap proposta de canvi o de buscar més el consens. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. En aquest torn de fixació de posicions té la paraula pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. També, en primer lloc, per donar suport i ja en aquest moment agrair el suport que rep dels altres grups que l'han anunciat, tant del Grup Mixt, també amb alguna

perplexitat respecte de la part del Sr. Buades, però evidentment també li donarem suport, com les que presenta el Grup Mixt que ha defensat Unió Mallorquina, amb la qual coincidim plenament en les propostes que fa, com des d'Esquerra Unida i les que proposa el Grup Socialista. Només apuntar -no sé si després hi haurà rèplica després de les distintes intervencions...- només apuntar, idò, que per la nostra, i en tot cas ja replicarem, però recordar que "*u topos*" és un lloc que no existeix, un "*topos*" que no hi és, un "*u topos*". En País Basc i Navarra existeixen i, per tant, no és cap utopia aplicar allò que existeix a l'Espanya constitucional. Per tant, l'únic que demanam és aplicar això, i com que sabem que tenim el suport d'Unió Mallorquina i d'altres grups de la Cambra, crec que amb entusiasme i tenacitat no hi haurà cap objectiu que se'ns pugui mantenir durant molt de temps.

Amb el grup que realment -efectivament- no podem coincidir, bàsicament en tot el que proposa, i que crec que..., nosaltres com a grup, perquè som molt propensos potser a somatitzar-ho, ens entristeixen les propostes que s'han presentat des del Grup Parlamentari Popular. Hem vist a la intervenció primera, i jo crec que en general tots hauríem de convenir que aquestes matèries són matèries pràcticament d'Estat a les quals una certa unanimitat, com a mínim en constatar el problema, seria necessària, i en canvi l'únic que veim per part del Partit Popular és una actitud a la defensiva, justificadora de Madrid, justificadora del Govern del PP, fent un enemic el passat, bàsicament intentar justificar o aclarir si a partir del 96 hi ha hagut una corba que, certament, els que la varen admetre dins els membres de la ponència, la varen menysprear a nivell de resultats que això significava de les grans xifres..., si és que s'accepten les grans xifres, perquè jo crec que és gran tema, si s'accepten o no s'accepten les grans xifres.

En aquest sentit a nosaltres ens agradaria aprovar el primer punt del Partit Popular, ens agradaria perquè creim que és important que d'aquesta comissió surti com a mínim un acord unànime, que és constatar el dèficit fiscal. En aquest sentit nosaltres demanàriem que, per favor, s'elimini el darrer incís, que es col·loqui com un punt 1.bis, si importàs, que es tregui d'aquest punt primer allò que la quantia del qual és d'impossible quantificació. Per què?, perquè, tot i que puguem estar d'acord, el que pretén, la lectura del qual una vegada publicat al BOPIB, una vegada remès a les Corts Generals o allà on calgui per intentar malavejar per resoldre aquesta situació, pareix que nosaltres mateixos el menystenim. Des del moment que no es pot quantificar i no se'l qualifica, el dèficit fiscal, no se li diu enorme, no se li diu important, no se li diu res, creim que senzillament li lleva tota la potència que hauria de tenir i acaba com en una espècie de constatació tècnica que no li fa ni fu ni fa al que la nota, i jo crec que això no és l'efecte que nosaltres pretenem d'aquest acord.

Per tant, demanàriem al Partit Popular anar a algun punt de consens, si és que això és possible en aquest comissió, que elabori un punt 1.bis que digui que la quantia del dèficit fiscal és d'impossible quantificació, en el qual ja apunt que a nosaltres ens serà igual votar a favor o en contra perquè no li donam major importància, més aviat preferim votar en contra

perquè no creim que sigui un resultat que directament hagi de constatar aquesta comissió, més que indirectament a través de comanda com es fan altres acords, perquè s'encomanin estudis que d'alguna manera afinin aquests conceptes, per tant indirectament ja ho reconeixem però obertament, directament, perquè realment pareix que nosaltres mateixos li llevam potència, i si les conclusions a les quals hem arribat són semblants, jo crec que cap de nosaltres pot tenir interès en igualir els resultats als quals hem arribat.

Jo crec que no podem felicitar-nos ni admetre que sempre hi ha d'haver un dèficit fiscal. La meua pregunta és: el País Basc i Navarra tenen dèficit fiscal?, sí o no?, perquè objectivament tots haurem d'admetre i haurem de convenir que, s'agafin les ratios que es vulguin respecte del que es vulgui, estan en una situació segons la qual per un nivell de solidaritat, etc., haurien de tenir dèficit. El seu dèficit consisteix, com vostès saben, en pagar una quota. Si a això se li diu dèficit nosaltres hi jugam, nosaltres voldríem ser sempre..., fer aportacions positives més que ser en general..., més que rebre més doblers dels que donam voldríem estar a la situació contrària, i en aquest sentit coincidim amb la portaveu del Grup Popular, però no en aquest nivell. Jo és que creim que o estam confonent conceptes o realment no s'ha arribat a constatar la magnitud d'on estam en el tema del dèficit, i per descomptat el Partit Popular està desencaminant moltíssim del camí del que ja tenia recorregut a través dels governs anteriors i, concretament, jo he citat el Sr. Forcades, n'hi ha d'altres que també hi varen poder fer feina, però jo crec que és de justícia reconèixer les seves intervencions en aquest parlament i en altres indrets on reconeixia i estudiava aquest tema.

Realment el PP d'aquestes propostes està a anys lluny, i l'únic que ha canviat, pràcticament, són els que governen a Madrid, perquè les xifres, Sra. Cabrer, les xifres de què hem parlat d'aquests darrers anys no són per fer aquest cofoisme que vostès expressen aquí. Les xifres que vostè ha comentat d'enguany mateix, és que a mi m'entristeixen. Quan vostè posa com a exemple que enguany hi haurà 40.000 milions d'inversió de l'Estat, no sé amb què ho compara, no sé amb què ho compara perquè vostè se n'alegri; amb les pessetes per habitant?, amb què?, perquè jo el que sé és com està Son Dureta, jo el que sé és com està Son Dureta fa anys, i sé què necessita -vostè em parla de 40.000 milions de pessetes en un any- jo sé el necessita la sanitat balear per posar-se a roda, per posar-se allà on està la de l'Estat, escolti!, la de l'Estat. En aquests moments, per exemple, se'ns diu que la transferència per fer aquest finançament que aportava el Sr. Mesquida que vostè apuntava a la compareixença, s'ha quantificat la sanitat que necessitaria Balears en 85.000 milions de pessetes. Això ens col·loca, ens continua mantenint a la cua amb molta diferència, i això és el finançament que despús-ahir es va firmar. Afortunadament els pactes ja estan de l'ordre de 100.000, per damunt els 100.000.

Això no ens homologarà, encara, i vostè em parla de 40.000 milions quan en realitat només el que estam aportant en educació de plus respecte del que rebérem amb les transferències, i hi llevi tot l'IPC i hi posi IPC, són més de 20.000 milions de pessetes, ja es deuen acostar als 30.000, d'aportació

pròpia de la comunitat. Per tant jo, quan vostè em diu i em braveja d'inversions de l'Estat amb 40.000 milions i jo li dic 1 bilió de pessetes, any 2001, l'any 2002 deu ser mig perquè ha baixat em pareix que són de l'ordre de 3/4 de bilió en inversions ferroviàries, per a l'Estat, i aquí, d'aquests 40.000... Jo no puc entendre aquest cofoisme.

Apuntar a una comissió, a una ponència d'estudi de la balança fiscal, que en cinc anys hem guanyat 40.000 milions de pessetes per una millora de finançament, en cinc anys 40.000 milions, amb el que ha viscut les Balears els anys 90, que tots sabem com ha anat la maquinària econòmica de Balears en els anys 90, el que hauria suposat en els anys 90 haver tengut independència fiscal a les Illes Balears, que un representant del partit majoritari de les Illes Balears bravegi, o consideri positiu, ho posi al balanç, que s'han aconseguit 40.000 milions de pessetes en cinc anys, 8.000 milions de pessetes en l'any, a mi em pareix d'un..., no ho sé, d'un conformisme alarmant. A mi és que em dóna la impressió que vostès noten que vivim a la intempèrie i qualcú ens convida a dinar a la cuina, no del que mengen els senyors, de qualsevol cosa dins la cuina, i vostè està molt contenta perquè resulta que hi ha un braser. Nosaltres no estarem contents fins que estiguem a la taula del menjador amb tothom. I, a més, la veritat és que tenim la impressió que continuem tan a la intempèrie com abans, però és una qüestió de dignitat, volem estar allà on està tothom, a la mateixa taula on tothom menja, i les xifres que hem expressat aquí han demostrat que nosaltres pagam el que mengen els altres, la qual cosa ja és encara de major, realment..., ridiculització de la nostra posició política en aquests moments, i crec que com a responsables polítics, i ho dic des de la pura convicció, no ens queda més remei que una certa santa i sana indignació pacífica, indignació que permeti reconduir aquesta situació, i no aquest cofoisme a la defensiva: "anam millorant, oh!, i això ja poc a poc s'arregla", i les dades que vostès ens donen siguin aquestes.

Però és que la cima, ja, el sostre on un pot arribar és donar la culpa al govern actual. Ho havíem viscut, ja, això; jo no vull anar amb retrets però ja ho havíem viscut. Aquí ja s'havia viscut a vegades els que estaven a la defensiva dels governs centrals de donar la culpa que res no es feia bé per mor del que governava. Segons la seva tesi, evidentment, si aquí no es varen aconseguir doblers durant els anys 80, tot és culpa de Gabriel Cañellas. Nosaltres estam convençuts que no; varen dir a Gabriel Cañellas que no, varen dir al PP que no, i ara veim exactament el mateix discurs, agreujat, perquè ara ja es volen..., jo crec que mai no es va arribar al punt de dur-ho a una resolució parlamentària, dir que si no hi ha doblers de l'Estat -estam parlant d'un dèficit de 100, 150, 200.000, 250.000, si vostè no m'ho admet 300.000, posem que vostè no m'admeti 300.000 milions- estam parlant d'aquestes xifres i vostè ens ve aquí, en aquest moment, en aquestes conclusions dels 300.000 milions, a dir-nos que la culpa és del Govern de les Illes Balears, que cessi l'actitud victimista... Des de quan la justícia és una qüestió de victimisme?

"Fals i demagògic", diu vostè, avui i aquí. Jo és que crec que ho digui allà on vulgui, ho digui en temes parcials, però avui que estudiam la balança fiscal, avui, el dia de les conclusions de la balança fiscal el PP troba oportú que ha de

dir que si hi ha victimisme és fals i demagògic i que es deixi perquè si no perdem recursos. Si això és el seu sentit de la responsabilitat històrica davant el que vivim a les Illes Balears, francament estam profundament preocupats, no encantats, no s'ho pensi, nosaltres el que volem és que aquests doblers arribin i nosaltres vivim aquí com vostè, nosaltres volem que els nostres ciutadans tinguin aquests recursos i en visquin, governin vostès o governi una altra gent. Per tant, veure aquesta actitud tan pusil·lànim certament és desencorajador.

Si a més a més ens apunten una cosa concreta, que ja és llevar-nos l'autogovern, llevar-nos la democràcia, llevar-nos la dignitat, que és: "Admeteu el conveni de carreteres que us han donat", és a dir, dir-nos a la cara que nosaltres no podem dissenyar el model de carreteres que vulguin els balears en cada moment, mentre vostès, hi sigui el Grup Popular, evidentment el que trobi el Grup Popular amb la crítica dels altres grups, però no em cridin el PP de Madrid, *el primo de Zumosol*, perquè ens prohibeix als balears decidir en aquest moment, als mallorquins, menorquins i pitiusos, coneixent com coneixem les nostres necessitats, quin model de carreteres hem de fer i on les hem de fer. O és que li hem de demanar també els municipis, els topònims per on han de passar?

Però vostè pot venir com a representant dels illencs avui aquí a dir-nos que aprovem aquesta resolució número 7 que és un insult a aquesta cambra, a l'autogovern i a tot el que significa l'autonomia? És un insult a l'autonomia demanar que s'accepti el que Madrid vol que es faci a les Illes Balears i no admetre la capacitat de modificació, la capacitat de disseny que des de la democràcia, és una base de la democràcia que les distintes majories, els distints governs elegits democràticament estableixin la seva política. Jo crec que és molt important que el PP de Balears tenguí un altre model, que el defensi, el trob molt justificable, el trob molt argumentable, trob que té molt de sentit, però per favor, no ens imposin el criteri del PP de Balears a través d'una fórmula antiinstitucional absolutament com és la de Madrid, i que si ho feim a més som mals governants. Si no feim autopistes som mals governants, i si no feim... què més?, és a dir, hem de fer les polítiques que dissenya el PP de Balears i Madrid no les pagarà? Això és autogovern?, això és una presa de pèl, per aquest camí no importava (...) l'autogovern. Afortunadament n'hi ha que tenim peu fiter i estam ben tranquils en aquest sentit de defensa i no passarà.

Per tant jo crec que és molt important col·laborar, crec que és fonamental cercar fórmules per arribar a resoldre aquesta situació, però no arribar al col·laboracionisme. El col·laboracionisme no; mentre els vents bufin de Vichy el nostre grup estarà a la *Resistance*.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. En aquest torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Mari.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc vull agrair als grups que han manifestat el seu suport a les resolucions que havia presentat el Grup Parlamentari Socialista. He de dir que nosaltres donarem suport a les resolucions que ha presentat el Grup Mixt, el d'Esquerra Unida i Ecologista i el del PSM. Ens pareixen coherents i encertades i coincidim en quasi tot, sobretot en el que hi ha escrit; tal vegada amb alguns matisos que s'han fet per part del portaveu del PSM potser hi tendríem els nostres dubtes, però en realitat amb el que hi ha escrit a les resolucions hi estam absolutament d'acord.

Quant a les resolucions que ha presentat el Partit Popular, no repetiré el que aquí ja s'ha dit, que crec que ha quedat ben clar quin era el sentiment de tots els que han intervingut. Nosaltres més o manco pensam de la mateixa manera, però pensam, i ho volem dir, que reflecteixen el discurs emprat al llarg d'aquesta comissió, al llarg d'aqueixes vuit comissions que hem celebrat de balanç fiscal. Sempre el discurs ha estat el mateix i acostant d'alguna manera la brasa a la seva sardina, i sempre mostrant un caire molt tendencios cap als actuals governants de Madrid, i crec que anant en contra, encara que no se n'adonin, dels interessos de la nostra comunitat autònoma que és la que aquí hem de defensar.

Per tant he de dir que el nostre grup no podrà donar suport a les resolucions número 2, 3, 4, 5, 6, i 8 per tot el que aquí ja s'ha dit, i que, com dic, no repetiré.

Quant a les resolucions 1, 7, i 9, els proposam modificar-les en el sentit següent: Seria modificar la número 1 en el sentit de suprimir a partir de "dèficit fiscal", la qual cosa vol dir que suprimiríem la part on diu: "...la quantia del qual és d'impossible quantificació". Això seria una incongruència quan ja hem dit que des del Govern central s'ha demostrat que aquí s'amagava informació, la qual cosa, repetesc, seria una incongruència si l'aprovàssim.

Respecte a la número 7 els proposam substituir el text actual per: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a aportar la suma total de les quantitats previstes en el conveni de carreteres". Clar, com deia el Sr. Alorda crec que això seria el coherent per part del Partit Popular, i no al revés. Això seria el coherent per part del Partit Popular i no al revés. Com bé s'ha dit crec que hem de ser nosaltres els que decidim quines carreteres volem i el que necessitam en aquesta matèria. I finalment a la número 9 els proposaríem suprimir la part final que diu que s'ha anat pal·liant en els darrers anys. Crec que això també ha quedat demostrat que tampoc no és així i que, per tant, aqueixa resolució acabaria a "les Illes Balears" i se suprimiria la resta.

Si això és acceptat per part del Partit Popular, des del Grup Parlamentari Socialista no tendríem cap inconvenient en donar suport a aqueixes tres resolucions, que entenc que també per part d'altres portaveus també han manifestat la seva disponibilitat a dar suport a aqueixes esmenes..., bé, a aqueixes resolucions incorporant aqueixes esmenes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Marí. Té la paraula ara la portaveu del Grup Parlamentari Popular, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, procuraré ser ràpida però jo he d'intervenir per cada grup per fixar posició, no he tenc tan fàcil com per ajuntar-les totes, encara que crec que ajuntar-les totes, com sortirà la votació -evidentment guanyarà el pacte de progrés- crec que serà un dictamen molt atípic on ningú no entendrà res. Hi ha conclusions contradictòries unes amb les altres i crec que això no..., em sap greu perquè no haurà estat una feina profitosa d'aquesta comissió, encara que la feina que ha fet la mesa i tots els que han comparegut, les conclusions seran un poc ridícules des del meu punt de vista, perquè hi haurà contradiccions i moltes repeticions entre uns i els altres. Però bé...

Començant pel Grup Parlamentari Mixt, he de dir al Sr. Nadal que agraïm que el Grup Parlamentari Mixt reconegui el benefici del nou model de finançament i que reconegui també que el dèficit que pateixen aquestes illes ha anat millorant en els darrers anys. És cert que tal vegada no sigui el més important quan es va produir aquest dèficit, per què patim aquest dèficit, però encara que això és cert, hem de tenir en compte que molts de pics aquest tema s'usa per fer un victimisme demagògic, i nosaltres, de la mateixa manera que el Partit Popular i el Grup Parlamentari Popular reconeix que aquestes illes pateixen un dèficit, creim que seria just que aquesta comissió reconegués que les inversions de l'Estat han millorat, que el nou model de finançament per a les Illes Balears és molt beneficiós i que l'aprovació i, sobretot, el desenvolupament del règim especial també milloren aquesta balança fiscal.

Jo crec que seria de justícia que si es reconeix..., es pot reconèixer un dèficit per damunt del principi de solidaritat, perquè nosaltres estam d'acord, creim que, encara que sempre tendríem un dèficit causat per aquest principi de solidaritat, el nostre dèficit és molt superior a aquest, sí que creim que seria de justícia que aquestes conclusions reconeguessin aquesta millora de l'Estat, pot ser petita per al Sr. Alorda, pot ser més gran per a nosaltres, és igual, però que hi hagut aquests avanços en aquesta comunitat autònoma produïts, sobretot, gràcies al Govern del Partit Popular a nivell d'Espanya, i aquesta és la realitat, els agradi o no els agradi.

Per tant, he de dir al Sr. Nadal que, de les tres primeres conclusions, a la primera donaríem suport, el que passa és que no estam d'acord en el fet que sigui conseqüència d'un injust finançament perquè nosaltres en aquest moment creim que el finançament és molt positiu per a les Illes Balears, i encara que aquestes conclusions es varen fer quan no es coneixia el model, es prestaria a confusió l'aprovació en aquests moments. Al segon i al tercer apartat no els donarem suport perquè creim que moltes coses ja estan recollides en el nou model de finançament que ja s'ha aprovat, i al quart punt sí que hi donaríem suport per part del nostre grup.

Pel que fa a les conclusions presentades pel Sr. Buades, a la primera no hi donarem suport perquè creim que precisament aquesta comissió era una comissió per valorar aquest dèficit històric i aquesta era la feina i pareix que ell intenta crear una altra comissió; segurament és que no ha estat present en aquesta comissió, i parla també del sistema de finançament que ja està negociat. I al segon sí que hi donaríem suport, perquè no veim cap inconvenient que hi hagi un mecanisme actualitzat de dades econòmiques.

Pel que fa al Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, he de dir que només donarem suport a la sisena conclusió, que fa referència al règim especial perquè es compleixi aquest règim. Respecte a les altres, la quarta i la cinquena ja ha dit el mateix portaveu que estaven desfasades perquè s'ha aprovat ja el nou model de finançament, i amb les tres primeres no estam d'acord perquè no creim que la balança fiscal tenguí tendència a créixer, crec que s'està corregint aquest dèficit fiscal, encara que el patim, i tampoc no estam d'acord en el fet que hi hagi unes dotacions mal rebudes o que tendeixi a créixer el poc nivell d'inversió de l'Estat.

Pel que fa a les conclusions presentades pel PSM, he de dir al Sr. Alorda que no importa que tampoc faci un drama per la intervenció del Grup Parlamentari Popular. Nosaltres respectam la posició del PSM, respectam el seu model de concert econòmic, però no compartim totes aquestes propostes presentades pel seu grup. En primer lloc he de dir que ja, com he repetit, nosaltres constatarem el dèficit fiscal, però ens agradaria que es reconegués aquest esforç fet pel Govern de la nació en aquest tres temes: el REB, el model de finançament i les inversions estatals, que per a vostè poden ser ridícules, però eren molt més ridícules en els anys 80 i 90, eren irrisòries les inversions que hi havia, no hi havia ni molt manco 40.000 milions de pessetes.

Parla també de la despesa *per capita*, i jo no vaig ser al debat del Sr. Mesquida, del model de finançament, però l'he llegit, i el Sr. Mesquida va deixar ben clar, i li ho llegiré textualment, que diu: "Jo he vist a qualche intervenció de qualche grup polític una certa confusió. S'ha dit que continuem a la cua del finançament per habitant. Això no és així; primer, ningú avui no està en condicions, ningú, de saber quin finançament per habitant tenen les comunitats autònomes, ningú. Vull dir que si repassen el *Diari de Sessions* del Senat veuran que es deixa molt clar. Per tant no es coneix perquè hi ha molts de càlculs que s'han de fer, hi ha molts de percentatges que fan referència a mitjanes i això no es coneix. Aquest sistema futur, millorarà el finançament per habitant?, deixarem de tenir el dubtós privilegi d'estar situats avui al darrer lloc de finançament per habitant? Jo crec que sí, i crec que, a més, en el moment d'assumir la competència de Sanitat ens situarem al voltant de la mitjana de la taula de finançament per habitant". Per tant, aquest sistema de despesa per habitant que vostè diu que continuem a la cua, el Sr. Mesquida a la seva intervenció va deixar ben clar que això no serà així amb el nou model de finançament, i que fins i tot quan tinguem les competències de Sanitat ens situarem a la mitjana de la taula de finançament per habitant.

També parla vostè del concert econòmic que vostès sempre defensen, i jo li he de dir que des del nostre grup no compartim aquest model, però també li he de recordar que el conseller d'Hisenda del seu govern tampoc no comparteix aquest model, ni tampoc l'ha defensat davant Madrid i, de fet, a la intervenció en aquest mateix *Diari de Sessions*, li deixa ben clar, a vostè, que és el sistema que vostès defensen però que no és el sistema amb el qual està d'acord el conseller d'Hisenda.

M'ha parlat de carreteres, i la veritat és que em fa rialles que parli d'aquest tema, que digui que..., fins i tot ha dit que era igual que amb l'anterior govern de Felipe González, que no reconeixia a les Illes Balears certes inversions, quan va ser el govern del Partit Popular el que va firmar un conveni de carreteres de 56.000 milions de pessetes. Per tant no s'ha de comparar perquè no és el mateix; l'Estat va reconèixer aquesta deficiència, aquesta mancança, i es va firmar aquest conveni, i la veritat és que no es tracta del fet que Madrid decideixi les carreteres que s'han de fer. He de recordar que allò que sempre ha dit el Grup Parlamentari Popular és que Madrid mai no pagarà carreteres insegures, que Madrid mai no pagarà aquest tipus de carreteres, i no em parli de presa de pèl perquè una rotonda cada dos quilòmetres és una presa de pèl per als ciutadans d'aquestes illes. Aquesta és la pura realitat, i amb aquests projectes no es pot anar a demanar doblers a Madrid.

M'ha parlat també del fet que el règim especial està frustrat. Jo la veritat és que crec que s'hauria de reconèixer l'esforç que es va fer en un moment donar per aprovar una llei de règim especial, que fins i tot el Partit Socialista va votar la presa en consideració en contra del fet que a Balears tenguéssim aquesta llei, no era la llei que volíem, efectivament, però és una llei important i ara està tot el tema del contingut. Hem de recordar que ja es va començar a desenvolupar, perquè allò dels descomptes aeris va ser una mesura molt important que es va adoptar en el seu moment, però crec que també seria de justícia reconèixer l'esforç que s'està fent avui, tant pel Govern de les Illes Balears, perdó, com pel Grup Parlamentari Popular en reconduir aquesta situació, en aproximar posicions, i jo crec que aviat veurem inversions cap a les nostres illes.

Per tant, pel que fa a les conclusions presentades pel Grup del PSM, votariem a favor les dues darreres, la cinquena i la sisena, i votariem les altres en contra per part del Grup Parlamentari Popular.

I pel que fa a les conclusions presentades pel Grup Parlamentari Socialista, he de dir bàsicament que nosaltres votarem en contra de la primera conclusió, perquè creim que no és la falta d'informació de l'Estat el motiu pel qual no se sàpiga la quantia del dèficit fiscal; creim que el problema del dèficit fiscal és un problema que pateixen totes les comunitats autònomes per metodologies diferents de poder calcular quin dèficit concret pot tenir cada comunitat autònoma. I sí votarem a favor la segona i la tercera conclusió presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Pel que fa a les transaccions proposades pel Grup Parlamentari Popular, jo la veritat he de dir que les transaccions que m'ha presentat m'han produït rialles, que ho poden sentir,

perquè desvirtuen totalment el contingut de les nostres propostes. De la primera, llevar la quantia d'impossible quantificació, podríem estar-hi d'acord, però a canvi que s'acceptàs reconèixer una conclusió: la millora de finançament que s'ha produït en aquesta comunitat autònoma els darrers anys. Es podria redactar com voldrien, però seria amb aquest canvi perquè creim que seria de justícia. I evidentment la setena no la compartim, preferim perdre a votar el que no creim, evidentment, ni tampoc no compartim la transacció proposada pel número 9, on ni tan sols hi ha voluntat de reconèixer que s'ha pal·liat, encara que petit, aquest dèficit aquests darrers anys.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. En torn de rèplica, hi ha intervencions? El Sr. Nadal, portaveu del Grup Mixt, té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, començar per dir des dels diputats d'Unió Mallorquina al Grup Mixt, pensam que els mallorquins són unes persones que són més aviat pragmàtiques i que nosaltres, com a representants d'aquests mallorquins, així ens sentim els diputats d'Unió Mallorquina, hem de pensar com pensen els ciutadans de les nostres illes i en especial els ciutadans de Mallorca. El concert és ver que és l'ideal, que és l'objectiu cap on anar, que tots els ciutadans estarien encantats que s'aplicàs un sistema que solucionàs, d'una vegada per totes, el dèficit de finançació que tenen aquestes illes, però avui per avui pareix que no és possible. I creim que la feina que ha fet aquesta comissió és importantíssima per cercar solucions pragmàtiques, possibles, possibilistes a aquesta situació.

Crec que la tasca d'aquesta comissió ha determinat que existeix un dèficit de finançació. Crec que no ens hem posat d'acord encara en quina és la quantia, però que el dèficit tothom està d'acord que existeix. La segona tasca seria avaluar aquest dèficit. Si fóssim capaços tots els grups d'aquestes illes de cercar un sistema, una metodologia, que després la poguéssim exportar o la poguéssim aplicar a tot l'Estat espanyol, podríem determinar amb quina quantia existeix aquest dèficit i després fixar quina ha de ser la nostra quota de solidaritat; però fixar quin és aquest dèficit i quina ha de ser la nostra quota de solidaritat, no la situació que any rera any es va agreujant.

Nosaltres, els diputats d'Unió Mallorquina al Grup Mixt, estam disposats a fer feina en aquest sentit, a cercar el consens amb tots els grups polítics, amb qui sigui, amb els grups polítics d'aquí i amb els grups polítics que ara governen a Madrid; per tant, ens agradaria molt que el Partit Popular entengués aquesta situació, fos conscient de l'existència d'aquest dèficit, es degui al que es degui, ens és igual si fa vint anys que l'arrossegam si en fa deu, si ara és un poc menys, nosaltres hem començat la nostra intervenció dient que creim que es fan esforços perquè millora aquesta finançació

autonòmica, però aquests esforços pensam que no aturen aquest dèficit, segueix existint un dèficit en l'actualitat.

Les propostes que fa el Grup Popular i que ens fa, agraïm, en primer lloc, el suport que donarà a la proposta número 4; i ens proposa a la proposta número 1 que féssim una supressió de l'apartat final, que diu: com a conseqüència d'un injust finançament. A nosaltres ens seria igual retirar això, però la proposta, la conclusió quedaria sense sentit; o sigui, nosaltres creim que el Parlament ha d'instar el Govern de l'Estat a anivellar la balança fiscal de l'Estat i de les Illes, superant d'aquesta manera el dèficit que creim que tots ens hem donat compte que existeix; no el quantifiquem, no ens posarem d'acord en quina quantitat, però sí existeix. I per què s'ha produït aquest dèficit? S'ha produït perquè ara i en el passa, quan hi havia un govern del Partit Popular o quan hi havia un govern del PSOE o quan hi havia un govern de la UCD, els governs han estat poc sensibles a l'hora d'equilibrar les inversions i les despeses en aquestes illes.

Pensam que per damunt de tot l'important és tractar d'arribar a acords, aquest dèficit existeix, crec que aquí tothom hi està d'acord, si ha de ser l'únic motiu de discrepància amb el Grup Popular, grup que és important, grup que té a Madrid avui en dia una majoria absoluta i que si volgués podria fer coses per millorar aquesta finançació, per anar reduint aquest dèficit fiscal, si és important que nosaltres reconeixem o reconeguéssim que es fan esforços, doncs jo ja li he dit a la representant del Partit Popular, nosaltres hem començat així la nostra intervenció dient que el nou sistema de finançació de les comunitats autònomes, encara que sigui en una mesura que a nosaltres ens pareix insuficient, redueix aquest dèficit, aquesta finançació es millora.

Dir-li també que nosaltres som dels que pensam, i així ho vàrem dir a la compareixença en el Ple del Sr. Mesquida, que, per desgràcia, i a nosaltres ens agradaria que no fos així, per desgràcia, Balears seguirà estant a la cua de la finançació autonòmica; i ho pensam per les dades que va repartir el ministeri, per les dades que ha fet públiques el ministeri, per les dades que el ministeri de l'Estat ha repartit a totes les comunitats autònomes i ha repartit als mitjans de comunicació, que surten publicades a les revistes; i quan un llegeix és el propi ministeri que, amb l'aplicació del nou sistema, situa Balears en el darrer lloc. Ens diuen que això era una equivocació i que aplica el sistema anterior, ho acceptam, però de moment el que tenim és això: que el ministeri, una vegada que aplica el nou sistema, ens segueix col·locant a la cua. Nosaltres serem els primers que si, una vegada aplicat, una vegada que es dugui a efecte aquest nou sistema de finançació, no estam a la cua, serem els primers que aplaudirem el Partit Popular i aplaudirem que això no sigui així, perquè el que a nosaltres ens agradaria és millorar la finançació. El que nosaltres, com a diputats d'Unió Mallorquina, volem és que es redueixi aquest dèficit de finançació, però no per un concepte eteri o per una idea o per guanyar una discussió o una votació en aquest Parlament, nosaltres pensam que aquest dèficit, quan es vagi reduint, significarà que l'Estat espanyol fa fent més inversions, significarà que Son Dureta millorarà les mancances que té; significarà que tendrem millors carreteres, nosaltres

seguim pensant que serà possible arribar a un acord amb Madrid en el conveni de carreteres, arribar a acords perquè es facin inversions; quines?, ja ho veurem, les que siguin necessàries i perquè hi hagi aquestes inversions. I pensam que és important arribar a acords, i per a això nosaltres estam disposats a fer feina, per arribar a acords amb el Govern de l'Estat, perquè pugui fer aquestes inversions i no pugui emprar com a excusa, nosaltres diríem com a excusa de mal pagador, que som els mallorquins o els ciutadans d'aquestes illes els que no volem aquestes inversions.

En nosaltres el Grup Popular tendrà, per fer inversions en aquestes illes, un aliat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Nadal. En torn de rèplica, es produeixen més intervencions? Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Crec que en aquest moment que no hi ha una gran voluntat de consens per part del grup de l'oposició, de l'importantíssim grup de l'oposició, això s'ha de reconèixer, i que representa també el govern de Madrid en aquests moments, perquè jo deia abans que les propostes venien amb un to provocador moltes de vegades i les transaccions que se'ls ofereixen no les accepten. Miri, i no seria una qüestió de principi, ho hauríem de quantificar, si en el darrer quinquenni o el darrer any o no sé què han pujat una miqueta més o una miqueta manco les inversions de l'Estat.

Però aquest no és el tema, crec jo. Aquesta comissió la plantejàvem per veure, per conèixer el dèficit fiscal real i per veure si era possible que el Parlament d'aquesta comunitat, en bloc, adoptés una posició reivindicativa davant el Govern central actual o el futur que hi pugui haver. I aquí crec que des de les propostes que vénen dels grups que donam suport al Govern de la comunitat no s'ha fet cap intent de culpar o criminalitzar el Govern central del Partit Popular; aquí es constaten uns fets que a diverses propostes es diu que vénen d'antic, que hi ha una situació de dèficit que ve d'antic. I molt ens temem que, amb aquestes posicions, en el futur hi haurà el mateix. Crec que el bo hauria estat que hi hagués una certa unanimitat, que s'hagués plantejat, ja dic, en pla reivindicatiu al govern que hi ha ara, però també al que hi hagi en el futur; jo crec, no dubt i crec que els representants del Grup Parlamentari Popular no dubten que la pròxima legislatura, l'altra, la que sigui, tornarà haver-hi un govern del Partit Socialista o un govern amb el Partit Socialista, sigui en solitari o no, fins i tot no som massa optimista que en els propers anys hi hagi un govern d'Esquerra Unida, però podria donar-se el cas que hi hagués una participació d'Esquerra Unida en un govern; doncs mirin, a mi m'agradaria que aquestes propostes, aquestes reivindicacions es mantinguin sigui quin sigui el govern de Madrid, sigui quin sigui.

Veig que no hi ha aquesta voluntat, doncs, lamentar-ho, però, en fi, pareix que estarem en posicions tancades el que

tocarà votar. Jo he reconegut que les proposicions que presentam nosaltres, 4 i 5, segurament ara no les hauríem redactat igual, però per altra banda no crec que hagin perdut actualitat, tal vegada el finançament, la despesa per habitant hagi millorat una miqueta la situació però continua essent injust, des del nostre punt de vista continua essent injust, per tant tampoc no les retirem; que segurament presentades ara no seria exactament la mateixa redacció, però el contingut consideram que segueix essent vàlid.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el seu portaveu Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. També en la mateixa línia de lamentar que apuntava el Sr. Ramon, que no haguem estat capaços d'establir entre tots un mínim de reivindicació en conjunt, amb molta més contundència, i jo crec que una de les paraules clau és la paraula injustícia, o alguna fórmula semblant. Perquè, tal i com es plantejava, i en aquest cas, en el debat, respecte del primer punt de la proposta del Grup Mixt, - em permetin, que és per defensar una cosa molt semblant de la nostra mateixa- si s'elimina l'element d'injustícia del dèficit fiscal que es pateix es podria pensar, sobretot si s'escolten aquestes intervencions, que tenim un dèficit senzillament perquè som rics, per tant és normal. No, no és això, perquè si aportam 800.000 milions de pessetes a l'Estat i ens en torna 600.000, per dir números grossos, bé, no xerram d'això, xerram que és injust. I de 800.000 a 600.000, 10.000 són el finançament autonòmic addicional que s'ha pactat anualment, jo crec que mesclam, a la meua impressió, dos conceptes molt diferents.

Tal i com es veu des del nostre grup, a l'any 98 es varen pactar les competències en educació, es varen donar 40.000 milions de pessetes, despreciem ara el que signifiquin pessetes constants; els pressuposts de l'any 2002 tendran 68.000 milions de pessetes en educació. Vull dir, l'any que passam del sistema de cost efectiu, que eren 40.000, a passar a un sistema definitiu, que seran 10.000 més a tota la comunitat, 10.000 més per a tot, sistema definitiu, ja ara sí perdem la memòria dels 40.000 milions de la transferència, d'acord, 68.000 en el pressupost del 2002; els 10.000 se'n van, no basten pel que ha fet aquest govern en l'esforç en educació, no basta. I nosaltres pensam que el que es fa en educació encara no ens homologa, encara l'esforç que s'hauria de fer hauria de ser superior; i crec que evidentment amb una gestió magnífica del nostre conseller, o del conseller al qual dona suport el nostre grup, com vulguin, evidentment vostès m'han entès.

Per altra banda, hi ha hagut una altra sensació que a mi em dol, quan sembla que nosaltres, o al nostre grup i en general a aquest Parlament, a les institucions d'aquest país, ens sap greu que millori la situació; jo crec que ja és tractar-nos de malalts políticament, realment ens ho hauríem de fer mirar si arribàssim a aquesta conclusió. Jo vull pensar, puc estar, evidentment,

tots nosaltres, vulguem o no un poc influenciats per la situació política en què cadascú es mou, però vull pensar que no, jo estaria encantat que no fos així, encantat que no fos així. Però és que els números són els que hem discutit en aquesta ponència, que sembla que oblidam, mesclant en un debat que no ens hi sentim còmodes.

Nosaltres el que veim és que el poble de Mallorca i el poble de Menorca i d'Eivissa ha patit molt, han patit molt i històricament cada vegada que han aixecat un poc el cap i han reivindicat davant una situació injusta, les clatellades o tots els elements negatius que hi ha hagut de repressió política de cara a aquesta situació realment ha deixat una ferida molt molt fonda, en distintes situacions històriques, que jo crec que mantenim i que ha conformat aquest caràcter, jo diria conformista, entre conformista i pragmàtic, si volen, pragmàtic també, però conformista del nostre país. Jo crec que de tant en tant ens convendria i ens toca, als que correspon és als responsables polítics, d'estimular-lo una mica i explicar-li, des del pragmatisme, i procurant recollir tot el que es pugui i sense enviar ningú a cap mena de revolució frustrant, però mostrar els números i reclamar amb un poc de dignitat. Aquí es deia que, fins i tot quan hi havia un maltractament de l'administració o qualsevol situació inacceptable dins una administració, hi havia els immigrants que reclamaven amb moltíssima més èmfasi i més contundència que no els mallorquins que hi havia o en aquell moment, els indígenes, per dir-ho de qualche manera, de les Illes Balears. Jo crec que no, que hem de fomentar actituds cíviques, però de reinvidicació.

I per tant, allò que tenen els altres i els funciona mai per mai dir que nosaltres no ho podem tenir; quasi partiria de la premissa contrària, considerar inacceptable que nosaltres no ho tenguem. En aquest debat deim que amb el sistema del concert econòmic tendríem de l'ordre d'uns 600.000 milions de pessetes, dels quals 60.000 se n'anirien per la quota; bé, 60.000 de quota és una barbaritat comparat amb el que paguen el País Basc i Navarra, és una barbaritat, posem 60.000 milions de quota, és una barbaritat. Ens queden 540.000 milions de pessetes. Comparar això amb el sistema de finançament o amb el que es vulgui, la veritat és que crec que no té ni punt de comparació, i basta anar allà per comparar les administracions autonòmiques d'una banda i de l'altra.

Per tant, crec que aquest tema és molt important i crec que s'ha tergiversat el Sr. Mesquida, perquè la nostra proposta, quan se'ns contestava, xerràvem de recuperar la despesa per habitant dels serveis públics, he xerrat de l'Insalud. L'Insalud té una despesa, des de fa anys, de l'ordre d'unes 10.000 pessetes per habitant per davall, això ens col·loca uns 10.000 milions de pessetes/any de dèficit, 10.000 milions de pessetes/any de dèficit respecte de la mitjana, des de fa, posa 10 anys, són 100.000 milions de pessetes, 100.000; ens alegrem avui per 10.000, per 8.000 cada any, 100.000 milions de pessetes, Insalud, amb 10 anys. Això no ho pot compensar, ja he dit que la xifra que va donar al Sr. Mesquida, que han donat de justificació de l'Insalud territorialitzat a les Illes Balears l'any 2002, amb números 2001, són 85.000 milions de pessetes. Amb això no anam en lloc, tal i com ho veim des del nostre grup.

Per tant, el cofoisme que, com a responsables polítics d'aquest país, veig en aquesta comissió a estones crec que és preocupant; i admetre que aquesta cambra, que els mallorquins, els menorquins, els pitiusos volem fer carreteres insegures perquè som una colla d'irresponsables, mentre que, gràcies a Déu que hi ha qualcú a Madrid paternal que ens estima i ens aprecia i que mira per a nosaltres des de la seva sapiència infinita, que no ens deixa fer disbarats de nins petits, hem tornat molts anys enrera, Sra. Cabrer, però molts anys enrera. Aquest discurs sí que ho coneixíem, ho coneixíem de la preautonomia, ho coneixíem d'AP, ho coneixíem de tot aquell debat de què no havíem de tenir competències perquè no les sabríem exercir, clar, no les sabríem exercir. Ara resulta que només és una part del país qui no la sap exercir, la que té majoria en aquest moment; però la majoria del nostre país vota opcions irresponsables. Bé, si això no és un míssil contra l'autoestima realment ja em dirà vostè què és! Jo crec que és molt greu aquest discurs que vostès estan aprofundint darrerament amb molt de calat i que realment és, de cara a l'autogovern, un veritable despropòsit.

Per no parlar del 8% en els descomptes aeris de la Llei de règim especial, nosaltres hi tenim fe, encara tenim fe en aquesta llei; demanam i estam contents que ens aprovi aquesta proposta, demanam el compliment diligent de la llei, una cosa un poc absurda a un estat de dret, però en aquestes ens trobam, demanam un compliment diligent de la llei, estam contents que li doni suport. Però no segueixi bravejant d'una Llei de règim especial que augmenta un 8% els descomptes quan, en aquests tres, anys, en aquests quatre anys, quatre, cinc anys, ha pujat un 40% les taxes, el bitllet d'avió. Però vostè creu que qualche ciutadà de les Illes Balears ha conegut aquest 8% d'augment dels descomptes? Jo li puc assegurar que avui, en pessetes constants, els bitllets d'avió a les Illes Balears són superiors als que hi havia quan es va aprovar la REB. Per tant, no basta, escolti, no basta, i des d'una illa, des d'un país arxipelàgic, aquesta manca de sensibilitat, especialment per a Menorca i sobretot per a les Pitiüses, em sembla alarmant justificar aquesta interessant, apropiada, però justificar-la com un gran avanç que es va produir amb la Llei de règim especial, em reconeixerà que per als que vàrem donar suport a la presa en consideració, si m'apura, resulta bastant decebedor; de totes maneres estam contents que aprovi aquest punt cinquè perquè, efectivament, a nosaltres el que ens interessa, naturalment, és que això millori.

I per últim, senzillament, apel·lar, encara ara, a intentar que s'aprovi alguna constatació del dèficit que contengui la paraula injust, per unanimitat, que contengui un element de desproporció, intentem assolir, com a mínim, aquest mínim compromís, perquè crec que el que hem de fer a les Illes Balears és que tots els que representam el país tancar pinya en aquest tema, i després exigir actuacions institucionals. L'Estat no és del PP, l'Estat ha de ser un Estat, i el Govern de les Illes Balears està liderat en aquest moment, està gestionat per un pacte de progrés, però no és un govern del pacte de progrés, és el Govern de les Illes Balears. Per tant, sense partir d'ingenuïtats polítiques que disconnectin aquestes dues realitat, que ho són, tampoc no entrem a una partitocràcia que crec que ens empobreix, des d'un punt de vista institucional. Europa ha

avançat i ha consolidat institucions i jo crec que és dels importants bagatges que de cap manera podem deixar pel camí, i amb les actituds que es veuen darrerament, es veu que no hi és aquesta actitud, que el partit està condicionant absolutament les lleialtats, i en això hem d'anar molt alerta perquè el terreny de cada institució s'ha de guardar molt gelosament, especialment quan parlem d'autogovern.

Ho fa perfectament, el PP ho té claríssim evidentment, com tots els partits, mai el PP europeu li dirà el que ha de fer; intentarà consensuar, hi haurà unes relacions de primeríssim ordre, es procurarà consensuar tot, però Espanya és Espanya. Jo només li deman al Partit Popular de les Illes Balears i a tots els de les Illes, i evidentment, començant pel nostre, que ho té fàcil per la seva circumscripció, però a tots, que Balears sigui Balears. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el seu portaveu, Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sí. Molt breument, només per agrair a la Sra. Cabrer que doni suport a la resolució número 2 i sobretot a la número 3, on parla del règim especial de les Illes Balears, perquè això pot significar tal vegada un canvi d'actitud, almenys del que havíem vist fins ara, que vulguin ajudar a accelerar una mica el desenvolupament del règim especial, de què tanta necessitat tenim en aquestes Illes i que sense cap dubte ajudaria aquest balanç fiscal negatiu per a les nostres illes. Jo pens que aquest suport a aquesta resolució és tal vegada el més important que ha fet avui el Partit Popular en aquesta comissió.

Lamentar, naturalment, que no acceptin les esmenes que havíem presentat a aquestes tres resolucions que els proposàvem modificar i en aquest cas no podrem donar suport a cap de les 9 resolucions que presentaven.

Res més, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Marí. Ja per acabar aquest torn d'intervencions, té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari Popular, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, ja per acabar i per contestar un poc als distints portaveus, dir al Sr. Nadal que agraiïm aquesta col·laboració d'Unió Mallorquina en tot el que siguin inversions que puguin arribar cap a les nostres Illes i dir també que, per al tema de la despesa per habitant, crec que va quedar ben clar a la intervenció del Sr. Mesquida, -que repetesc que jo no hi era, no vaig assistir, però que l'he llegida minuciosament-, tampoc no vaig veure aquestes dades que han sortit del ministeri, però el Sr. Mesquida va dir a la seva intervenció que el ministeri va treure o va fer una roda de premsa errònia o

almanco que va confondre l'opinió pública perquè va dir que les xifres que es posaven als quadres per comunitats autònomes, eren les quantitats que tenien actualment, i que això va confondre el tema de la despesa per habitant perquè, ho diu textualment, va dir que hi va haver una certa confusió perquè, per part del ministeri, es va fer no sé si una roda de premsa o una nota de premsa i va sortir reproduïda a tots els mitjans de comunicació, i es deia que això són les quantitats que rebran les comunitats autònomes en el futur sistema de finançament, això era un error, no eren les quantitats que rebríem, eren les quantitats que teníem actualment. Per tant, la realitat era: Balears acaba aquest sistema de finançament amb 158.000 milions de pessetes, i diu el document del ministeri: "*Dicha cifra, una vez aplicadas las variables correspondientes al nuevo sistema de financiación, se transforma en las siguientes cuantías desagregadas por conceptos*", i passa a 182.000 milions de pessetes. Per tant, jo no vaig veure els quadres del ministeri, tampoc no vaig ésser a aquesta sessió, però el conseller va dir que era un error i va deixar ben clar que quan rebrem la sanitat, la despesa per habitant d'aquestes illes se situarà envoltant la mitjana a nivell estatal. Per tant, crec que és un èxit per a aquesta comunitat autònoma i crec que deixarem d'estar a la cua d'aquest sistema.

Em xerra el Sr. Alorda que hauríem de mostrar uns números a Madrid, hauríem d'estar tots d'acord, hi hauria d'haver un acord institucional, i jo li contestaria el següent: en primer lloc, no tenim la xifra, no coneixem la xifra, podem mostrar els números que vulguem a Madrid, però no hi ha una xifra, no l'han aportada ni vostès conjuntament aquesta xifra de dèficit. Cada ponent que ha assistit aquí, sigui polític o no polític, ha donat una xifra diferent, però molt diferent de vegades, 100.000 milions, 200.000 milions de diferència entre uns i altres, i aquesta feina, aquestes metodologies diferents han fet que no sigui possible, de moment, fixar una quantitat i mostrar una quantitat en la qual tots hi estiguem d'acord o almanco el Govern de les Illes hi estigui d'acord. També s'ha de dir que els números que tots els ponents varen dir a les distintes compareixences no contemplaven, perquè no existia, el nou model de finançament, no contemplaven els 26.000 milions més anuals que rebrà aquesta comunitat autònoma pel nou model de finançament, 26.000 milions de pessetes reconeguts pel propi conseller del seu Govern, Sr. Alorda, em pot dir que no però ho ha reconegut el seu propi conseller, qui estava ben content d'aquest nou model de finançament, perquè la veritat és que ha estat un èxit per a les Illes Balears i des del Grup Parlamentari Popular estam molt contents de l'aprovació d'aquest sistema.

Em xerra del tema de l'educació, que he de dir que s'han criticat tant i tant les competències rebudes, quan el Partit Socialista, el Sr. Crespí que en aquell moment estava a la Delegació d'Educació ho xifrava en menys quantitat del que finalment va aconseguir el Partit Popular, s'ha de recordar que s'han creat serveis propis, com l'educació gratuïta dels 3 als 6 anys, s'han posat serveis propis dins la nostra autonomia que costen més doblers, però són conscients que ho han posat utilitzant uns doblers que no estaven dins la transferència; i també és molt important que el nou model de finançament, preveu, precisament, una possibilitat de revisió, tant de l'educació com de la sanitat. Per tant, tenim una porta oberta

per poder reclamar aquestes diferències que per ventura puguin existir, per tant, crec que aquest model de finançament és un model molt positiu per a Balears per molts motius, i un, precisament, és la possibilitat de revisió en matèria d'educació i en matèria de sanitat.

De la despesa per càpita diu que si s'ha de confondre el conseller d'Hisenda o no s'ha de confondre, el conseller d'Hisenda, jo ho repetiré, ho va deixar ben clar: aquest model de finançament encara no es pot fer la quantificació de la despesa per habitant, però ja va avançar clarament que estarem envoltant la mitjana a nivell estatal. Per tant, crec que no voler reconèixer aquest èxit també és no ser institucional, i amb això ja acabaria.

Ja he dit que el Partit Popular, el Grup Parlamentari Popular, reconeix que hi ha un dèficit fiscal històric, per damunt del principi de solidaritat, crec que això significa, que nosaltres ho reconeguem governi qui governi a Madrid, encara que hi sigui el Partit Popular, ho reconeixem; i per tant crec que ens digui que nosaltres xerram de despropòsits, que no prenem acords institucionals, crec que és injust perquè ho reconeixem clarament a les nostres conclusions. Però ja he dit que tot el que es demana de canviar les nostres conclusions, crec que també seria just que aquest Parlament reconegués l'esforç que s'ha fet des del Govern de l'Estat tant en l'aprovació de la Llei de règim especial, com en l'augment de les inversions de l'Estat i com, sobretot, en el nou model de finançament per pal·liar aquest dèficit; per a uns grups serà molt, per a uns altres molt poc, però aquest dèficit deixa de ser tan gros a causa d'aquestes mesures, que han estat gràcies al Govern de la nació de la darrera legislatura, des de l'any 96 fins a la data actual.

Per tant, ja dic que és institucional reconèixer una cosa com reconèixer-ne una altra, però vostès només volen reconèixer el dèficit fiscal i fer victimisme una vegada més Sr. Alorda, jo ho he de dir, perquè vostè parla que és una llàstima que no hi hagi un acord unànime, però nosaltres des del Grup Parlamentari Popular ens trobam que ni tan sols el Pacte de Progrés vol reconèixer un petit esforç que s'hagi pogut fer i per tant, evidentment no estam disposats a fer cap canvi a les nostres propostes de resolució, si no veim per part dels altres grups parlamentaris aquesta predisposició a reconèixer un fet tan petit com aquest. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cabrer. Arribat en aquest punt i escoltats tots els grups, aquesta presidència considera oportú que facem un recés de 5 minuts i tot seguit procedirem a la votació. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Reprenem la Comissió de conclusions de Balanç Fiscal. Per tant, començarem les votacions d'aquestes propostes de conclusions.

En primer lloc passam a la votació d'aquests antecedents que ens ha proposat el lletrat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions.

EL SR. LLETRAT:

Unanimitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a votar la proposta de conclusions del Grup Parlamentari Mixt. I per les manifestacions dels diferents grups i sobretot pel que ha manifestat el Grup parlamentari Popular podríem passar a fer dos grups de votacions, votarem en primer lloc la número 1 presentada pel Sr. Buades, la número 1 presentada pel Sr. Nadal, la número 2 presentada pel Sr. Nadal i la número 3 presentada pel Sr. Nadal. Podem passar a aquestes votacions?

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 4, en contra 2, abstencions cap.

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuam amb les propostes presentades pel Grup Mixt, la número 2 presentada pel Sr. Buades i la número 4 presentada pel Sr. Nadal.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Aprovades per unanimitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a les propostes presentades pel Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, en primer lloc votarem la número 1, 2, 3, 4 i 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 4, en contra 2, abstencions cap.

LA SRA. PRESIDENTA:

I finalment les propostes del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista número 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Aprovat per unanimitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara a la votació de la proposta de conclusions del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista i passam a votar un primer grup que estaria format per les propostes número 1, 2, 3 i 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

A favor 4, en contra 2, abstencions cap.

LA SRA. PRESIDENTA:

I ara quedaria la proposta número 5 i 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Aprovades per unanimitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara a la proposta de conclusions del Grup Parlamentari Socialista i passam en primer lloc a votar la número 1.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

A favor 4, en contra 2, abstencions cap.

LA SRA. PRESIDENTA:

I ara ens quedarien les propostes presentades pel Grup Socialista número 2 i 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Aprovades per unanimitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Finalment queden les propostes presentades pel Grup Parlamentari Popular, les podem votar conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 2, en contra 4, abstencions cap.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per acabar jo vull agrair des d'aquesta presidència, des de la mesa d'aquesta comissió, molt sincerament la col·laboració que hi ha hagut pel desenvolupament d'aquests treballs per l'encàrrec que ens varen efectuar, mitjançant la creació d'aquesta comissió dia 11 de novembre de 1999, per acord de la cambra i ara amb la tramesa d'aquest dictamen al Molt Honorable President del Parlament podem considerar conclòs.

Per tant, senyores i senyors diputats moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma